

sentantskab, men, saavidt mig bekjendt, eksisterer der ikke i England Hypothekbanker, og jeg tror heller ikke, at der i England nogensinde har eksisteret Kreditforeninger. Eiendomsforholdene der ere nemlig af den Bessaffenhed, at jeg tror, der er uoverstigelige Hindringer for, at Kreditforeninger og Hypothekbanker kunne bestaa. Er dette nu Tilfaeldet, og jeg tror, det er saaledes, saa er Forholdet et ganske andet; thi saa er det kun Diskontobanker, i hvis Bestyrelse tydske Undersaatter deltage, og det er noget ganske Andet, end det her er Tale om. Det er netop i Bankens Egenkab af Hypothekbank, at den kommer i et saadant Forhold til Staten, at der endog kan blive Tale om at drage Bestyrelsen til Ansvar, og jeg indser ikke, hvorledes det skal kunne ske, naar Bestyrelsen ikke bestaar af danske Mænd, thi, naar et saadant Tilfaelde indtraeder, tror jeg, at den fremmede Undersaat i Reglen vil henvende sig til sin egen Regjering, og derved aabner man da Døren for fremmed Indblanding. Det er den væsentligste Betænkelighed, jeg har havt ved det foreliggende Lovforslag. For Dieblifket er en Fremmed Medlem af Landmandsbankens Bankraad. Jeg kjender ikke denne Mand, men jeg har fra flere Sider hørt ham omtale som en baade dygtig og respektabel Mand; det er altsaa ikke om ham, der her er Tale, men det er om det Princip at gjøre Fremmede, som ikke have dansk Borgerret, til Bestyrere af saadanne Institutioner, hvorved vi, som sagt, let aabne Døren for fremmed Indblanding. Det er dette Princip, jeg er imod, men desuagtet er jeg gaaet ind paa at stille et Endringsforslag, der lader det, der er ffet, urørt. Der er aldeles ikke Tale om at give Bestemmelsen i Forslaget under Nr. 10 tilbagevirkende Kraft; det er kun for Fremtiden, at man vil sikke sig, og det tilstaar jeg er Noget, som jeg i høi Grad lægger Vægt paa. Det ærede Medlem sagde, at man jo havde givet Privatbanken Begunstigelser uden at tage noget saadant Forbehold, men Privatbanken er jo ikke nogen Hypothekbank, saa at der er Forholdet et andet. Det ærede Medlem sagde endvidere, at heller ikke oveifor Kreditforeningerne havde man taget et saadant Forbehold, men Magten i vore Kreditforeninger

ligger jo hos Eiendomsbesidderne, og det kunde dog vel ikke ret vel tænkes, at Flertallet af Eiendomsbesidderne, som jo er dem, som vælge Bestyrelsen, skulde være fremmede Borgere. Det er jo i alt Fald Noget, som man i sin Tid ikke har tænkt sig, og man vilde heller ikke her let have tænkt sig, at det kunde ske ved Landmandsbanken, hvis ikke allerede, som sagt, een Fremmed havde faaet Sæde i Bestyrelsen. Jeg har ingen Mistillid til Landmandsbanken. Det er saa langt fra, at jeg endog tror, — og da der allerede er talt saa meget om Tillid og Mistillid, kan jeg vel udtale det, — at Banken har været meget heldig ved Valget af den Mand, som den har faaet til Direktør. Der er al Grund til at antage det, og hvad Bankraadet angaar, da er det jo sammensat af Mænd, som i saa mange andre Retninger have faaet Tillidshverv, at der ikke kan være Tale om Mistillid til dem, men jeg frygter, som sagt, for, at der kan indtraede en Fare, naar man ikke sikker sig i det Punkt, som jeg her har omtalt. — Det andet Punkt gjælder Præmieobligationer. Det er Noget, man ikke hidtil har kjendt her, og jeg anser det ikke for ønskeligt at komme ind paa et System, der i væsentlig Grad nærmer sig Lotterisystemet. Jeg sætter derfor ogsaa Pris paa, at der i saa Henseende kommer en Garantitilstede. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds har idag gjentaget, hvad han har sagt saa ofte ved alle lignende Leiligheder, at det er den ubundne Frihed, det gjælder om i Handel og Omsætning. Ja, skulde der være Tale om ubunden Frihed i de fleste Forhold, saa vilde Rigsdagens Virksomhed blive overordentlig ringe. Jeg tror, at Friheden vel er et stort Gode, men at det Heles Vel fordrer nogen Begrændsning i Friheden saavel med Hensyn til Handel og Omsætning som til andre Forhold. Vi have saa ofte hørt af det ærede Medlem, at han billiger fuldstændig Sammenlægningsfrihed, og at han vil have Skovfrihed, det vil sige, Tilladelse for Skoveiere til i vort skovfattige Land at hugge alle Skove om, — jeg vil ikke tale om Toldlovsomraadet, hvor han ogsaa har sine ganske eiendommelige Anskuelser, — men jeg tror